

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

XLV. Constitutio qua innovantur ordinata jussu fel. record. Urbani VIII. &
Innocentii X. pro subventionem pauperum ægrotorum Urbis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

quam etiam minacibus cum præceptis, tum exemplis ipse Christus ad explendas veri Pastoris partes Nobis nedum stimulos admoverit, verum etiam præverit, quæ Apostoli, ac deinceps eorum Successores Viri Sanctissimi profuso quoque cum vita sanguine præstiterint, quæ tam privatis scriptis, quam Conciliis per tot ætates usque ad sacrosanctam Synodum Tridentinam publice celebratis docuerint, ac præceperint vos certè non later, Venerabiles Fratres; quos ideo imitatores Christi, & æmulatores Sanctorum formam fieri gregis ex animo, obsecrantes cupimus, & quoniam cupimus, etiam, ut speramus, currentibus calcar addimus. Porro Nobis ab ipso Nostri Pontificatus initio nihil antiquius fuit, quam Urbem nostram in primis, & locum sanctum, quem elegit Dominus, ab omni profus labe, ac vitiorum sordibus, quantum in Nobis esse posset, purum, & repurgatum custodire, quo promptius, ac felicius ab universis Christi fidelibus hinc salutis nedum præcepta, sed exempla quoque peti possent. Idque præterea instituta, & usque prosequuta per Nos ipsos (licet circumstent, & alio sæpe avocent difficilium temporum tot graves curæ) Ecclesiarum, locorumque piorum diligenti visitatione urgere non desistimus, verentes nimirum ne fortè increpationes adeo pavendas illas Domini per Ezechielem ad Pastores Israel non requirentes, nec patientem gregem in Nos converti mereamur; aut etiam ex ore Hieremiæ illud: *Vos dispersistis gregem meum, & eiecistis eos, & non visitastis eos, ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum.*

§. 4. Quam sæpe visitationem suam cum à vobis nunc Deus clementer averterit, ut ea procul in posterum longe sit, etiam atque etiam providete; curate ut greges vestros (quod in tanta rerum perturbatione necesse fuit) dispersos, & debilitatos per quam diligenter visitetis; quod in eis infirmum est consolidetis; ægrotum sanetis, confractum alligetis, abjectum reducat, quod perierat requiratis; ut qui, vel hodie vobis multus est ad ignoscendum Deus quantum vos charitatis, & sollicitudinis erga sanguine suo redemptas oves impenderitis, tantum salutis, & prosperitatis, vobis, Ecclesiis, ac toti Reipublicæ vestræ (quos in sinu cordis plane gerimus) reducere, & cumulare velit.

§. 5. Cæterum quo cunctis Religionis, divini cultus, ac disciplinae Ecclesiasticæ rationibus in Provinciis istis melius, ac facilius pro re, ac tempore consuli possit, eundem Nuncium Nostrum non solum monitis, & mandatis, sed etiam peculiaribus facultatibus speciali Diplomate communicatis instruximus. Eum proinde audire omnino debent Fraternalitates Vestræ; quibus Apostolicam benedictionem paterne largimur.

Dat. P. An. 3.
die 10. Nov.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 10. Novembris 1657. Pontificatus Nostri Anno tertio.

XLV.

Constitutio qua innovantur ordinata jussu fel. record. Urbani VIII. & Innocentii X. pro subventionem pauperum ægrotorum Urbis.

Edita An. D.
1657.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

UT in hac Alma Urbe Nostri pauperibus ægrotis opportuna charitatis auxilia sedulo exhibeantur, operæ pretium facturi Nobis videmur si illa, quæ dudum fel. rec. Urbani VIII. & Innocentii X. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum jussu ea super re provide

statuta fuerunt, innovemus, & quo serventur in posterum exactius, graviorum pœnarum adjectione muniamus.

§. 1. Itaque de Congregationis Venerab. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium & dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ à Nobis institutæ deputatorum consilio, omnibus, & singulis Præceptoribus, Gubernatoribus, Guardianis, Officialibus, Rectoribus, & Administratoribus quibuscumque infra expressorum dictæ Urbis Hospitalium sub vigintiquinque scutorum auri à contraventorum singulis de propriis eorum bonis exigenda, nec non privationis officiorum, & incapacitatis ad alia similia obtinenda eo ipso incurrendis, aliisque Nostri, & pro tempore existentis Romani Pont. arbitrii pœnis harum serie auctoritate Apostolica districtè præcipimus ut infra scriptas ordinationes diligenter observent.

§. 2. Videlicet: In quolibet eorumdem Hospitalium seorsim constituatur locus, seu mansio certo lectorum numero instructa, in quibus recipiantur qui scabie ultra alias infirmitates in ipso Hospitali curari solitas laboraverint. Parochi, quando ægrotum in viis, & plateis publicis, stabulis, aliisque locis intra terminos parochiarum suarum repererint, lectum gestatorium ex loco in quo dilecti filii Eleemosynarii Nostri jussu collocatus fuerit, adferri, ægrotumque, si ex natione fuerit, quæ Hospitale in eadem Urbe habeat, ad Hospitale nationis hujusmodi, sin minus ad Hospitale commune quod magis ægroto placuerit, dummodo tamen morbus ex illis sit, qui in eodem Hospitali communi curantur, deferri curent. Pro mercedis bajulorum qui ægrotum ad Hospitale, ut præmittitur, detulerint, solutione, Eleemosynarius Noster prædictus adhibetur, qui mercedem promptè solvendi mandatum dedimus. Licebit cuilibet, qui ægrotos in viis, & plateis publicis, aliisque locis viderit, ejus rei certiore facere Parochum, ut ille lectum gestatorium adferri, ipsosque ægrotos ad Hospitale deferri curet: Nobis autem pergratum erit ejusmodi obsequium. Ægroti ex Hospitalibus non dimittantur priusquam bene sanati, ac extra periculum recidivæ in morbos prolapsionis constituti sint. Porro Hospitalia certas artes mechanicas exercentibus destinata sunt infra scripta, videlicet: Hospitale Sancti Rochi pro auribus eorumque famulis, rem pecuniariam, vaccarum rubrarum exercentibus, sutoribus veteramentariis, lignorum ad mensuram aptatoribus, exoneratoribus, vinitoribus, nautis, æquæ bajulis, & fidicinibus.

§. 3. Hospitale S. Mariæ de Horto nuncupatum pro aviariis, molitoribus, rei pecuariæ vaccarum albarum præpositis, naviculariis Regni Neapolitani, olitoribus eorumque famulis, colonis partiariis vinearum, sutoribus veteramentariis, salsamentariis, & vermicellariis.

Nec non Hospitale S. Mariæ de Laureto pro pistoribus eorumque famulis, crustulariis, seu, ut vulgo dicuntur, ciambellariis, & frumenti menforibus.

§. 4. Hospitalia vero seu Archihospitalia Sancti Spiritus in Saxia, S. Salvatoris ad Sancta Sanctorum, S. Mariæ Consolationis, S. Joannis Colabitz in Insula Tyberina, S. Jacobi incurabili, & S. Lazari omnibus nationibus communia sunt.

§. 5. In Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia tot sint lecti tam pro nobilibus, quam pro non nobilibus quot capiunt illius infirmitatis; inibi autem recipiantur febribus, alvi que dejectione, vel dysenteria laborantes, nec non vulnerati ex omni natione, quamvis etiam scabiosi sint, dummodo tamen non habeant Hospitale eorum nationis, nisi in hoc casu numerus præfixus ægrotorum in

Comminatio
pœnarum.

Statuta pro
subventionem
pauperum.

Hospitali nationis hujusmodi curandorum reperiretur impletus.

§. 6. In Archihospitali S. Salvatoris ad Sancta Sanctorum trecenti sunt lecti omnibus, tam qui virorum, quam foeminarum curationi deferuntur, computatis, in quibus aegroti recipiuntur eo modo, qui pro Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia supra praescriptum est.

§. 7. In Hospitali S. Mariae Consolationis octuaginta sunt lecti, tam virorum, quam foeminarum curationi servientes, in quibus aegroti pari modo recipiuntur.

§. 8. In Hospitali S. Joannis Colabita sexaginta lecti reperiuntur; sed quia idem Hospitali redditus non habet, Dilectorum Filiorum Fratrum Ordinis Beati Joannis Dei illius curam gerentium prudentia & charitati numerus aegrotorum in illo recipiendorum relinquitur.

§. 9. In Hospitali S. Jacobi incurabilium centum & viginti lecti sunt, tam virorum quam foeminarum usibus servientes, in quibus recipiuntur ulcerosi ex omni natione, tametsi etiam scabiosi sint: illic autem suis temporibus dabitur decoctio ligni sancti vulgo nuncupati pro dolo- rum, catharrorum, aliarumque similibus infirmitatum curatione. Postremo in Hospitali S. Lazari Leprosi omnis nationis recipiuntur.

Decretum irritans.

§. 10. Decernentes praesentes Litteras, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet etiam speciali nota & expressione digni in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, seu ad ea vocati, & auditi non fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Nostrae, aliove quolibet defectu notari, vel impugnari, aut in controversiam quoquo modo revocari nunquam posse, sed illas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat & pro tempore spectabit sub poenis supradictis perpetuo inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de Latere Legatos, aliosque quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarii derogat.

§. 11. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit, Archihospitalium, & Hospitalium hujusmodi, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis sub quibuscunque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum ef-

fectum specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Volumus autem ut praesentes Litterae per aliquem, seu aliquos ex Curforibus nostris ad valvas Ecclesiae S. Joannis in Laterano, ac Basilicae Principis Apostolorum, & in acie Campi Florae de Urbe, publicentur, ac earum exempla ibidem affigantur, quae sic publicatae, & affixae omnes, & singulos quos concernunt, perinde ardeant, & afficiant, ac si unicuique illorum personaliter intimatae fuissent; quodque praesentium earumdem transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die 16. Novembris 1657. Pont. Nostri anno tertio.

Transumptis creditur jure.

Dat. P. An. 3. die 16. Nov.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi, millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo, Indictione 10. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Divina Provid. Papae VII. Anno ejus tertio, die vero 22. Novembris praedicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiae S. Joannis Later. ac Basilicae Principis Apostolorum & in acie Campi Florae, per me Jacobum Cornelium Apost. Cursorem.

Petrus Paulus Desiderius Mag. Curs.

Mandat observari Decreta edita a Sacra Congregatione de Propaganda Fide ab Ecclesiasticis tam saecularibus, quam Regularibus pro bono regimine spirituali Animarum Christianissimum Goæ.

XLVI.

Qua via proficisci debeant Religiosi ad partes Indiarum, & Insularum, definit Clemens VIII. Constit. 74. to. 3. & Paulus V. Constit. 90. tom. 3. Officio Parochi ut fungi possint Religiosi concessit Pius V. Constit. 34. tom. 2. pag. 235.

ALEXANDER PAPA VII.

Edita An. D. 1658.

Ad futuram rei memoriam.

SAcro sancti Apostolatus officii, quo divina disponente clementia Catholicae Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus, praesidemus, sollicitudo Nos monet, ut noxia quaecumque a Dominico Grege quantum nobis ex alto conceditur, removere studeamus.

Exordium.

§. 1. Cum itaque ad aures nostras devenerint querimoniae Christianissimum Goæ, atque in adjacentibus Insulis degentium de nonnullis abusibus Ecclesiasticorum, eorum praecipue penes quos ipsorum Christianissimum spirituale regimen, ac cura residet: Nos praedictis abusibus, quatenus irrepserint, quantocius occurrere, aut saltem praecavere, ne illi in posterum contingant, volentes, de nonnullorum Venerabilium fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium ex Congregatione negotio Propagandae fidei praeposita, quibus querimonias hujusmodi discutendas remissimus, consilio, Apostolica auctoritate tenore praesentium statuimus, praecipimus, & mandamus sedulo inviolabiliter, & exactè servari ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & in posterum spectabit, Decreta infra scripta videlicet.

§. 2. Primò. Caveant Parochi, aut Ecclesiastici quicumque sive saeculares, sive regulares, ne in posterum ullo pacto cogant pauperes ad operas, seu laborem impendendum pro suis Ecclesiis non persoluta justa mercede, nisi id spontè, & ex pietate praestare voluerint, multòque minus audeant eos mulcare, qui renuerint.

Decreta observanda.